

Vi har et land som Hong Kong, hvor det direkte er tilladt at benytte sig af insiderhandler på børsen, men derfor benytter markederne selvfølgelig Hong Kong alligevel. Ønsket om at foretage tingene de steder, hvor de kan gøres mest rationelt og mest effektivt, gør, at hr. Jes Lundes valutapoliti vil komme til kort, og derfor er det unødvendigt at genere markederne ved at indføre de ordninger, når vi på forhånd ved, at det er fuldstændig umuligt at opretholde dem.

Men derudover glemmer hr. Jes Lunde, at i Fremskridtspartiet har vi en ideologisk holdning til de ting, som betyder, at selv om de kunne lade sig gøre, er vi modstandere af dem. Og for at gentage mig selv fra debatten den 19. januar, er vi af den opfattelse, at den mest demokratiske stemmeseddel er pengesedlen. Derfor har vi ikke noget som helst imod, at valutamarkederne og andre har så stor en indflydelse på den internationale økonomi, som tilfældet er. Det er bedre, at indflydelsen ligger her end hos politikere, som aldrig træffer rationelle beslutninger, men altid træffer politiske, subjektive beslutninger.

Og derfor er vi glødende tilhængere af monetarismen. Vi ved også godt, at det er hr. Jes Lunde og SF ikke, og det er fair nok; men tilbage er der altså det problem med SF's forslag, at det simpelt hen ikke er realistisk i den verden, vi lever i, og så er der ingen grund til at gå videre med det.

Bjørn Elmquist (RV):

Se, det var jo rene ord for pengene, og dermed må vi også sige, at så trækker vi 50 pct., 90 pct. eller 100 pct. fra i kurtage af den saglige værdi af de argumenter, hr. Tom Behnke har været fremme med. Hvis formålet er, at det er pengesedlen, der skal afgøre det hele, kan vi ikke uden videre tage hr. Tom Behnkes ord som udsagn fra et sandhedsvidne i denne sammenhæng.

I Det Radikale Venstre mener vi ikke, at markedet altid har ret. Vi mener, der er forskellige markeder, og taler vi om den del af markedet, som blev repræsenteret af Baring Brothers' ansatte i Det Fjerne Østen, er det i hvert fald den del af markedet, vi godt vil være med til at prøve at adskille fra det sunde og rigtige marked, som vi ønsker at have.

Og så til problemet med, om man kan skille koldt og varmt vand fra hinanden. Hjemme hos mig har vi ikke noget problem med det, for vi har en koldt vandshane og en varmt vandshane; men i det øjeblik, vi lader dem løbe sammen

nede i vasken eller i badekarret, har vi et problem. Men spørgsmålet er jo netop, om man vil indrette sig, så man har en koldt vandshane og en varmt vandshane, og hvis man har det synspunkt, at det vil man godt, tror vi i og for sig godt, man kan gøre sig nogle relevante overvejelser.

Hr. Erhard Jakobsen, som desværre er gået nu, hvor det snart er hans tur som ordfører – det er måske derfor, vi fik de korte bemærkninger, så vi andre ordførere blev skubbet længere ned i rækken – var inde på, at hvis man lagde rigtig mange penge i reserveerne i en fælles EU-nationalbank eller centralbank, kunne man klare problemerne. Han nævnte et svimlende beløb, nemlig 2.000 mia. kr., og det er virkelig mange penge.

Men lad os gå tilbage til medarbejderen fra Baring Brothers: Hvad var det, han gjorde? Jo, han påførte sin egen bank og dens investorer et tab på 8 mia. pund sterling, og ganger vi det med 10, er det 80 mia. kr. Hvis der er 100 af hans slags rundt om i verden – og det kan der meget let være – kan vi se, at så overgår sådan noget meget hurtigt selv det svimlende beløb, hr. Erhard Jakobsen var fremme med.

Man kan også sige: Jamen så lad os lave den fælles mønt her og nu, så er det overstået. Jeg siger ikke, det netop var det, hr. Erhard Jakobsen sagde; men der er nogle, der hævder, at hvis vi nu var i den tredje fase, så ØMU'en var realiseret og ecu'en var sat i værk, kunne man ikke have den slags spekulationer. Jeg tror, det er en meget farlig synsvinkel at anlægge. Hvis vi når dertil, at man skal til at tage stilling til, om den fælles mønt skal indføres, må vi virkelig håbe, at de, der træffer beslutningen – og det er vel først og fremmest den tyske Bundesbank – vil fastholde, at der skal være økonomisk saglighed i det, og at disse konvergenskriterier, vi har talt om, er opfyldt. Her kunne man sikkert spørge, om de konvergenskriterier, som indtil nu er fastlagt, vil være tilstrækkelige. Hvad nu, hvis man slet ikke har spørgsmålet om arbejdsløsheden med i dem, vil der så ikke være risiko for, at det går galt?

Jeg vil godt læse op fra en pressemeddelelse, som er udsendt af Det Radikale Venstres erhvervsudvalg den 14. marts. Her interesserer man sig meget for en etisk kodeks, som økonomiministeren også var inde på, og for det, hr. Jes Lunde var inde på for lidt siden, om at hver enkelt børs har interne regler for børshandel. Der står i denne pressemeddelelse: